

Uchwalony przez
Sejm Ustawodawczy
tekst Konstytucji
Polskiej
Rzeczypospolitej
Ludowej

— patrz str. 3, 4, 5, 6 i 7

GŁOS KOSZALIŃSKI

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr. 175 (1131)

A

Koszalin, środa, 23 lipca 1952 r.

ROK IV

Ślubowanie
Młodych
Przodowników
— Budowniczych
Polski Ludowej
złożone 22 lipca br.
w Warszawie
— patrz strona 2

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest zabezpieczeniem rzeczy najdroższej sercu każdego Polaka: Ojczyzny wolnej i niepodległej, kwitnącej i sprawiedliwej

Przemówienie Prezydenta RP tow. Bolesława Bieruta
wygłoszone w dniu Święta Odrodzenia w Warszawie

Obywatele! Młodzieży polska! Przodownicy pracy i nauki! Uczestnicy Złotu w stolicy!
Polacy ze wszystkich miast i wsi!
Witam was i pozdrawiam z całego serca w dniu naszego święta narodowego!

Osiem lat temu na ziemi polskiej, znajdujące się pod tyranją hitlerowskich najeźdźców, wkroczyły braterskie wyzwolenie armie radzieckie. Kraj nasz dzięki temu odzyskał całkowitą wolność! Naród polski święcił ten dzień swego wyzwolenia przesyłając gorące uczucia wdzięczności i przyjaźni narodom radzieckim i ich wielkiemu wodzowi Józefowi Stalinowi.

Radosnym i szczęśliwym jest dzień dzisiejszy dla wszystkich, którzy kochają naszą Ojczyznę. Do wielkiej księgi dzieł Polski wpisana została nowa zwycięska i pełna chwały karta — Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Nie była daremną ciężka i długa walka naszych ojców, nie daremne były krew i znoj tych, którzy za wolność i zwycięstwo ludu polskiego oddali swe życie. Przynoszą i przynosić będą w coraz większym stopniu obfity plon praca i wysiłki całego dzisiejszego pokolenia przodowników i budowniczych Polski Ludowej.

Młodzi przyjaciele!

Wasz piękny Złot w stolicy kraju w te pamiętne dni nie jest tylko zwykłą radosną uroczystością — ma on głębsze znaczenie. Wasz Złot jest apelem młodych patriotów do całego narodu.

Za chwilę młodzież polska waszymi ustami złoży Ojczyźnie naszą ślubowanie, które stanie się wyrazem najgorętszych uczuć każdego patrioty — niezależnie od wieku. Z najgłębszym wzruszeniem powtarzać będzie dziś wraz z wami cała Polska najbardziej uroczyste zobowiązanie, jakie może złożyć swej Ojczyźnie naród sercami swej młodzieży.

Budujemy Polskę, budujemy socjalizm jako lepszy i sprawiedliwszy urząd społeczny. Nie było jeszcze w dziejach Polski równie wzniosłej sprawy, równie wielkiego zadania. Oznacza ono nie tylko nową epokę w wewnętrznym życiu całego narodu, ale i doniosły przełom w życiu każdej jednostki, w pracy, w myślach i uczuciach każdego z nas. Zwycięstwo socjalizmu, to epoka odrodzenia w dziejach całej ludzkości. Poznać, zrozumieć i poświęcić życie tej wielkiej sprawie — oto nasz cel, oto najsłabsze i najpiękniejsze zadanie dzisiejszego pokolenia.

Jak poznać, jak zrozumieć i przebudować życie osobiste, aby stać się zdolnym i przygotowanym do tego wzniosłego zadania, według którego ocenian będą nasze czyny przyszłe pokolenia ludzkie?

Winnimy pilnie i wnikliwie poznawać wiedzę o prawach rozwoju społecznego, o życiu minionych pokoleń. Chodzi o to, aby poznać prostą prawdę o tym, jak ciężko na życiu społecznym i wypacza je podział społeczeństwa na klasy: na panów i niewolników, na szlachtę i chłopów, na kapitalistów i robotników, słowem na wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych, na uclemiężonych i ich tyranów. Zadaniem naszego pokolenia jest znieść raz na zawsze podział ludzi na klasy, a droga do tego jest tylko jedna: rozwijać coraz wyżej gospodarkę społeczną i budować socjalizm.

Winnimy rozwijać przodownictwo w pracy, podnosząc wciąż swe kwalifikacje, aby w ten sposób przyczynić się do rozkwitu gospodarczego Polski.

Spóźnym, niezłuszczalnym fundamentem socjalizmu jest nasz Plan 6-letni, plan uprzemysłowienia i przebudowy gospodarczej. Jest to plan, który postawi gospodarkę narodową na poziomie współczesnych wymagań, zabezpieczy moc obronną kraju, stworzy podstawy dla coraz szybszego i pełniejszego zaspokojenia materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa.

Ażeby więc pomóc w budowaniu socjalizmu, stawiamy jak najliczniej w pierwszych szeregach Frontu Narodowego w walce o Pokój, w walce o Plan 6-letni.

Wyzyskiwacze czynili wszystko od tysięcy lat, aby spętać okowami przesądów i światopoglądu ludu pracującego. Urzyskanie w clemnocie mas pracujących było zawsze metodą ochrony ustroju wyzysku i panowania wyzyskiwaczy.

Wielkim i najważniejszym zadaniem naszego pokolenia jest walka o to, aby nauka i wiedza miały jak najbardziej wolny i wszechstronny dostęp do umysłów wszystkich ludzi, aby prawda triumfowała nad oszustwem, aby myśl ludzka rozwijała się twórczo bez wszelkich przeszkód, aby wyzwalała lud pracujący z

wyzysku dopomagać mu również do wyzwolenia z odwiecznej niewoli przesądów i niewiedzy. W oparciu więc o prawa zawarte w naszej Konstytucji stajmy się bojownikami prawdy i wiedzy, kultury i postępu ogólnoludzkiego. W ten sposób przyspieszymy zwycięstwo socjalizmu.

Ustrój kapitalistyczny nie jest już w stanie opanować rozkładu i kryzysu, który go toczy i pociąga od wewnątrz. Ale wyzyskiwacze imperialistyczni — mimo to — chcą narzucić światu siłą zbrojną swe panowanie. Od dwóch lat przeszło usiłują oni bezskutecznie zniszczyć naród koreański, stosując najbardziej zbrodnicze środki masowego ludobójstwa. Ale zbrodnicze plany imperialistyczne obrócić się w niwecz, jeśli przeciwstawia się im zwarecie wszyscy ludzie, którzy pragną pokoju, a takich ludzi jest olbrzymia większość na świecie.

Zadaniem naszego pokolenia jest bronić pokoju przed kłopotami podpalaczy światła, rozwijać współpracę i wzmacniać przyjaźń między narodami uwolnionymi z pęt kapitalizmu. Broniąc pokój, bronimy niepodległość własnego kraju i wypełniamy nasz obowiązek wobec całej ludzkości.

Młodzi przyjaciele!

Oto cztery najważniejsze sprawy, najważniejsze zadania, które stoją przed nami, przed całym naszym dzisiejszym pokoleniem — walka o wiedzę, o najwydajniejszą pracę, o prawdę, o pokój. Jest to zarazem walka o wzrost siły naszego państwa, walka o jedność

narodu i jego rozkwit, walka o niepodległość i dobrobyt kraju.

Jak przygotować się, jak uzbroić się do tej walki?

Najlepszym i niezawodnym orężem w tej walce jest piastowanie w sercach i umysłach najpiękniejszych uczuć patriotyzmu i ofiarności, wielkiego pragnienia poznawania prawdy, kształcenia umysłu, oddania i poświęcenia sprawie ludu pracującego, wierności narodowi i Ojczyźnie, których wzór dawał nam wielcy patrioci i bojownicy: Tadeusz Kościuszko, Adam Mickiewicz, Jarosław Dąbrowski, Ludwik Waryński, Feliks Dzierżyński, Marcell Nowotko, Karol Świerczewski, i wielu, wielu innych, przodujących narodowi bohaterów. Naszym zadaniem jest wcielić w życie i hartować według tych najlepszych wzorów samych siebie i najliczniejszą szereg całej młodzieży polskiej. Uczmy ją i przekonywujmy, aby wypełniała resztki zła i brzydoty w naszym życiu, ponure przeżytki starego ustroju burżuazyjnego, jego moralnego upadku, jego zdziwienia.

Młodzi przyjaciele!

Przodownicy pracy i nauki to ci, którzy najmocniej kochają swój kraj, to ci, których nasza Konstytucja zaleca otoczyć powszechnym szacunkiem narodu. Czyż może być piękniejsza, bardziej zaszczytna, niż to, które najwyższe prawa narodu przyznaje przodownikom pracy.

Polska Ludowa złamała przywileje dla bogatych i szeroko rozwarła dla młodzieży bramy do nauki, do pracy, do awansu społecznego. Uchwalona dziś Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim dążeniem szeregu pokoleń, jest zabezpieczeniem rzeczy najdroższej sercu każdego Polaka: Ojczyzny wolnej i niepodległej, kwitnącej i sprawiedliwej.

Młodzi uczestnicy Złotu!

Jesteście tymi, którzy wyróżnili się ofiarnością, poświęceniem, oddaniem dla swego kraju. Jesteście przodownikami pracy i nauki! Wasze zobowiązania potrafiłicie przelistać w czyn twórczy i za to składam wam w imieniu Państwa gorące podziękowania i uznanie.

Nie wątpię, że waszymi gorącymi uczuciami potrafiacie zapalić serca milionowych rzesz młodzieży polskiej, która wraz z wami i całym narodem będzie twórcą i realizatorem dalszych zdobyczy w budownictwie socjalistycznym, w pracy nad dalszym wzmacnianiem siły i potęgi naszej umiłowanej Ojczyzny. Na nas, na naszym pokoleniu i na was, na podрастающим pokoleniu Polski Ludowej ciąży odpowiedzialność za dalsze wcielanie w życie tych wielkich idei, które zawarte są w naszej Konstytucji.

Ślubujemy więc dziś wszyscy na wierność Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Rzeczypospolitej walczącej w trudzie codziennym o zwycięstwo sprawy pokoju między narodami, o świętą sprawę rozkwitu naszego narodu i wszystkich wolnych narodów, o szczęście wszystkich ludzi pracy, wszystkich ludzi dobrej woli.

Nasza dzielna młodzież, ofiarna i bezgranicznie oddana swej Ojczyźnie Ludowej — niech żyje!

Solidarność i braterstwo zwycięskiego obozu pokoju i socjalizmu — niech żyje!

Nasza ukochana Ojczyzna — Polska Rzeczpospolita Ludowa — niech żyje!

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalona jednomyślnie przez Sejm Ustawodawczy RP

WARSZAWA. W dniu 22 bm. na historycznym 107 posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego RP — Izba uchwaliła kwalifikowaną większością, jednomyślnie Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na uroczyste posiedzenie przybył Prezydent RP, przewodniczący Komisji Konstytucyjnej — Bolesław Bierut, witany długotrwałymi, hucznymi oklaskami.

Po zagajeniu posiedzenia przez Marszałka Sejmu przemawiali przed-

stawiciele poszczególnych klubów poselskich, po czym odbyło się głosowanie nad projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Za projektem głosowało 366 posłów — tj. wszyscy obecni na posiedzeniu. Historyczną uchwałę Sejm Izba przyjęła długotrwałą manifestacją na

cześć Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Prezydenta Bieruta.

Zebrani tłumnie przed gmachem Sejmu mieszkańcy Warszawy, słuchając transmisji z posiedzenia Sejmu, po obwieszczeniu uchwały Izby, długo manifestowali na cześć Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na cześć Prezydenta Bieruta i Sejmu.

(Szczegółowe sprawozdanie z historycznego posiedzenia Sejmu — zamieścimy w numerze jutrzejszym).

»Ślubujemy Tobie, Ojczyzno...«

Ślubowanie Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej na placu Zwycięstwa w Warszawie w dniu Święta Odrodzenia

Ślubujemy Tobie, Ojczyzno, na chwałę odkryte sztandary, na testament wielkich patriotów i rewolucjonistów:

Tadeusza Kościuszki, Adama Mickiewicza, Ludwika Waryńskiego, Feliksa Dzierżyńskiego, Marcelego Nowotki, Karola Świerczewskiego, na krew ojców i braci naszych, poległych w walce o wolność i socjalizm, na Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, która spełnia marzenia minionych pokoleń —

Ślubujemy Tobie, Ojczyzno, my — synowie i córki ludu pracującego, młodzi przodownicy pracy i nauki, młodzi robotnicy, chłopci i żołnierze, umacniać władzę robotników i chłopów, walczyć z ciemnotą, zacofaniem i przesadami, pomnażać bogactwa narodu pracą i nauką, walczyć w pierwszych szeregach o wykonanie Planu 6-letniego, o rozwój nauki i wzrost kultury narodowej, o zwycięskie zbudowanie socjalizmu.

WARSZAWA PAP. W dniu Święta Odrodzenia, w historycznym dniu uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, 200 tys. uczestników Złotu Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej zebranych w bohaterskiej Warszawie złożyło w imieniu młodzieży polskiej uroczyste ślubowanie swej Ludowej Ojczyźnie.

Plac Zwycięstwa, gdzie grzupuje się młodzież, wygląda jak olbrzymi, barwny bukiet kwiecia. W promieniach słońca migoczą niosione proporce, flagi, transparenty i portrety. Mienią się tęczą kolorów barwy regionalne stroje, jaśnieją radością młode, ogorzone twarze.

Z placu Zwycięstwa i sąsiadujących ulic i placów zapelnionych młodzieżą — unoszą się ponad stolicą Polska słowa piosenki o braterstwie wszystkich ludzi walczących o pokój. W niekończących się szeregach stoją obok siebie hutnicy i marynarze, górnicy i metalowcy, chłopci i młodzież szkolna, budownicowie nowych miast i fabryk — budownicowie nowej, coraz silniejszej i bogatszej Polski —

budownicowie socjalizmu. O godzinie 10 dźwięki orkiestry i pieśni przerywa potężny okrzyk: „Bierut niech żyje”. Orkiestra gra Hymn Narodowy. Przybywa Prezydent Bolesław Bierut.

Obok Prezydenta na trybunie zajmują miejsca członkowie Biura Politycznego KC PZPR, Marszałek Sejmu Ustawodawczego W. Kowalski, członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu z premierem tow. J. Cyrankiewiczem na czele, przedstawiciele Prezydium Zarządu Głównego ZMP, przedstawiciele Wojska Polskiego, przedstawiciele władz naczelnych stronnictw politycznych, przedstawiciele prezydium klubów poselskich. Obecni są również kierownicy delegacji zagranicznych — wśród nich: sekretarz Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej Fr. Morandino i sekretarz KC Komsomolu tow. W. Jurkowski.

Tysiące roziskrzonych oczu, płonących entuzjazmem twarzy zwróconych jest na Prezydenta przemawiającego do zebranych. (Przemówienie Prezydenta podajemy na str. 1).

Spotkania z delegatami zagranicznymi na Złocie

WARSZAWA PAP. Drugi dzień Złotu Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej przeszedł pod znakiem braterskiej solidarności młodzieży polskiej z postępującą młodzieżą całego świata.

Na wielkim wlecu na Śluzowcu, w którym wzięły udział delegacje z 27 krajów, przedstawiciel Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej przekazał ZMP sztandar Federacji. Tego samego dnia odbyły się liczne spotkania delegatów zagranicznych z młodzieżą polską.

W miasteczkach złotowych delegacji z całego kraju spotkali się z przedstawicielami Rządu i Partii. Młodzież zwiedziła stolicę, podziwiając jej piękno, szybką rozbudowę.

Wieczorem młodzież wraz z mieszkańcami stolicy bawiła się wspólnie na wspaniałym karnawale na Wiśle.

W miasteczku złotowym Rąkowiec kilka tysięcy młodzieży spotkało się z delegatami bohaterskiego Komsomolu, FDJ i Hiszpańskiego Związku Młodzieży Demokratycznej.

W imieniu delegacji radzieckiej zabiera głos sekretarz Komitetu Miejskiego Komsomolu w Leningradzie — Aleksander Bielonogow. Mówi on o wielkich pokojowych budowach komunizmu, o udziale młodzieży radzieckiej w epokowym dziele przeobrażenia przyrody o stałe wzrastających siłach Kraju Rad pod genialnym kierownictwem

Wielkiego Stalina. „Przyjaźń i wspólna walka młodzieży Polski Ludowej i Związku Radzieckiego, która Wasz Złot umocni jeszcze bardziej — mówi przedstawiciel Komsomolu — służy wielkiej sprawie utrwalenia pokoju światowego, zapewnienia młodzieży jasnego jutra”. Wzniesiony przez mówcę okrzyk na cześć Prezydenta Bieruta i Generalissimusa Stalina gorąco podchwytują wszyscy zebrani.

Przemawia przedstawicielka FDJ, członek Rady Centralnej Związku — Edith Pempel. „Młodzież niemiecka nigdy nie dopuści, aby skierowano broń przeciwko Polsce, przeciwko granicy pokoju na Odrze i Nysie”. Serdecznie i żywo rozmawiali ze sobą polscy i zagraniczni delegaci. Następnie wspólnie zachwycali się występiem zespołów artystycznych młodzieży wielkopolskiej. Ze wzruszeniem przyjęli delegaci liczne podarki wręczone im przez gospodarzy.

Ślubujemy Tobie, Ojczyzno, oddać wszystkie siły świętej sprawie obrony pokoju przed amerykańskimi i hitlerowskimi podpalaczami i ludobójcami; strzec niezłomnie granic Twoich na Bałtyku, Odrze i Nysie, umacniać naszą niepodległość i węzły braterstwa z obrońcami pokoju na całym świecie, rozwijać wleczystą przyjaźń z potężnym krajem radzieckim — ojczyzną Lenina i Stalina. Będziemy czujni i nieprzejednani wobec wrogów ludu i obcych najmitów, wobec zdrajców narodu i szkodników, będziemy wiernie strzegli mienia i dobra narodowego.

Ślubujemy wypełniać wskazania naszego nauczyciela, Budowniczego Polski Ludowej — ukochanego Towarzysza Bolesława Bieruta, ofiarnie służyć sprawie rozkwitu i świetności Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W czasie przemówienia przelewają się jak potężna fala nad wielkim placem okrzyki „Stalin, Bierut, pokój”, „Niech żyje nasza ukochana Ojczyzna”, „Niech żyją budowniczo- wie Polski Ludowej”. Po przemówieniu Prezydenta długo trwają owacje na cześć nauczyciela i przyjaciela młodzieży polskiej, przywódcy narodu polskiego.

Rozlegają się dźwięki granego na trąbkach hejnału. Na mównicy staje przewodniczący Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej — tow. Władysław Matwin i podnosi rękę do ślubowania. Las rąk wyrasta nad głowami manifestantów. Młodzież polska

ślubuje Ojczyznę. (Tekst ślubowania podajemy powyżej). Z przepelniającą serca dumą powtarzają uroczyste najlepsze polscy chłopcy i dziewczęta słowa ślubowania. Po tej najwznioślejszej w życiu młodzieży pokolenia Polski — chwili trwają owacje na cześć nauczyciela i przyjaciela młodzieży polskiej, przywódcy narodu polskiego.

Wysoko w niebo unosi się 25 tys. gołębi — symboli pokoju, a wraz z nimi rozbrzmie wa ogromny okrzyk „Pokój”. „Stalin, Bierut, Pokój” — długo nie milkną entuzjastyczne okrzyki. Serdeczne, pełne zapachu wiatu towarzyszą opusz czającemu Plac Zwycięstwa Prezydentowi Bolesławowi Bierutowi.

Państwowe nagrody za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego, literatury i sztuki

— wyrazem głębokiej troski Państwa ludowego o wszechstronny rozwój kultury narodowej

Prezydium Rządu na posiedzeniu w dniu 17 lipca 1952 roku na wniosek Komitetu Nagród Państwowych dając wyraz szczególnej opieki państwa nad rozwojem nauki, postępu technicznego, literatury i sztuki, w trosce o wszechstronny rozwój kultury narodowej w Polsce Ludowej postanowiło przyznać nagrody za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego, literatury i sztuki za rok 1952 jak następuje:

Dział nauk

SEKCJA NAUK SPOŁECZNYCH:

NAGRODA I STOPNIA:

prof. dr Tadeusz Sinko — za dzieło pt. „Literatura grecka” i całokształt pracy w dziedzinie filologii klasycznej.

NAGRODA II STOPNIA:

1. prof. dr Stefan Rozmaryn — za pracę z dziedziny prawa państwowego Polski Ludowej.
2. nagroda zespołowa: prof. dr Stanisław Lorentz, prof. dr Bogusław Leśnodorski — za koncepcję, opracowanie naukowe i realizację wystawy „Wiek Oświecenia w Polsce”.

NAGRODA III STOPNIA:

prof. dr Stefan Kieniewicz — za pracę pt. „Ruch chłopski w Galicji w 1846 r.”.

SEKCJA NAUK BIOLOGICZNYCH:

NAGRODA I STOPNIA:

1. prof. dr Jan Stach — za monografię owadów bezskrzydłych i pracę w dziedzinie paleontologii.
2. prof. dr Stanisław Maziarz — za wybitne osiągnięcia w dziedzinie histologii,

3. prof. dr Kazimierz Baśalik — za wybitne osiągnięcia w dziedzinie fizjologii roślin.

NAGRODA II STOPNIA:

1. prof. dr Stanisław Kulczyński — za wybitne osiągnięcia w dziedzinie badań nad torfowiskami.
2. prof. dr Tadeusz Baranowski — za pracę nad krystalizacją białek oraz nad wysohleniem hormonu kortikotropowego.
3. prof. dr Stefan Slopek — za opracowanie szczepionki przeciw durowi brzuszemu.

NAGRODA III STOPNIA:

1. prof. dr Ignacy Reifer — za pracę w dziedzinie mikroanalizy pierwiastków mineralnych w roślinach.
2. prof. dr Arkadiusz Musielowicz — za badania nad rozmieleniem mikroelementów w glebie oraz nad dynamiką gleby.

W DZIEDZINIE NAUK MEDYCZNYCH:

NAGRODA II STOPNIA: prof. dr Jakub Węgielko — za prace badawcze, doświadczalne i kliniczne nad cukrzycą.

NAGRODA III STOPNIA:

1. prof. dr Wiktor Bross — za osiągnięcia w zakresie chirurgii doświadczalnej.
2. dr Damian Cembala — za opracowanie nowej metody badań w zakresie krążenia krwi i skonstruowanie odpowiedniego aparatu — elektrostigmografu.
3. doc. dr Jan Kossakowski — za osiągnięcia w zakresie chirurgii wieku dziecięcego.

SEKCJA NAUK MATEMATYCZNO - FIZYCZNYCH, CHEMICZNYCH I GEOLOGICZNO - GEOGRAFICZNYCH

NAGRODA II STOPNIA:

1. prof. dr Tadeusz Urbański — za pracę nad syntezą preparatów przeciwciał i wielu innych związków leczniczych.

2. prof. dr Władysław Orlicz — za wybitne osiągnięcia w dziedzinie analizy funkcjonalnej i teorii szeregów ortogonalnych.

3. prof. dr Andrzej Mostowski — za wybitne osiągnięcia w zakresie podstaw matematyki.
4. prof. dr Bohdan Kamiński — za osiągnięcia w dziedzinie zastosowania metody elektrometrycznej w analizie absorpcyjnej.
5. dr Antoni Morawiecki — za odkrycia nowych złóż minerałów ważnych dla gospodarki narodowej.

NAGRODA III STOPNIA:

1. prof. dr Marian Książkiewicz — za mapę geologiczną

arkusza Wadowice i dzieło poświęcone geologii tego obszaru.

2. nagroda zespołowa: prof. dr Marian Misielwicz, prof. dr Jerzy Gierula, dr Leopold Jurkiewicz, dr Jerzy Michał Massalski — za osiągnięcia w zespołowych badaniach nad promieniami kosmicznymi.

3. prof. dr Stefan Piotrowski — za osiągnięcia w dziedzinie astrofizyki teoretycznej.

4. prof. dr Alfred Jahn — za pracę pt. „Zjawiska krioturbacyjne strefy peryglacjalnej”.

SEKCJA NAUK TECHNICZNYCH

NAGRODA III STOPNIA:

1. prof. dr Aleksander Rylke — za opracowanie i zastosowanie w warunkach polskich metody bocznego wodowania statków.

NAGRODA III STOPNIA:

1. prof. dr inż. Janecz Malcecki — za prace doświadczalne z dziedziny akustyki pomieszczeń.

2. prof. dr inż. Jarosław Nałeszkiwicz — za osiągnięcia w badaniach nad wytrzymałością konstrukcji drewnianych.
3. prof. dr inż. Mikołaj Czyżewski — za osiągnięcia w dziedzinie teorii pracy żelaznika.

4. prof. dr inż. Władysław Wyrzykowski — za pracę w dziedzinie unowocześnienia eksploatacji kolejnictwa.

5. prof. dr Jerzy Ostromecki — za pracę nad odwadnianiem torowisk.

(Dalszy ciąg na str. 7)

Depesze w ósmą rocznicę Odrodzenia Polski

DO PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
TOWARZYSZA B. BIERUTA
W a r s z a w a

W dniu ósmej rocznicy Odrodzenia Polski proszę Was, Towarzyszu Prezydencie, o przyjęcie serdecznych gratulacji od Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i ode mnie osobiście wraz z życzeniami dalszego rozkwitu Rzeczypospolitej Polskiej.

(—) N. SZWERNIK

DO PREZESA RADY MINISTRÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
TOWARZYSZA J. CYRANKIEWICZA
W a r s z a w a

Z okazji Święta Narodowego, dnia Odrodzenia Polski, proszę Was, Towarzyszu Premierze oraz Rząd Rzeczypospolitej Polskiej o przyjęcie moich przyjacielskich gratulacji wraz z życzeniami dla bratniego narodu polskiego — nowych sukcesów w budowie nowej, wolnej, ludowo-demokratycznej Polski.

(—) J. STALIN

DO MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
TOWARZYSZA S. SKRZESZEWSKIEGO
W a r s z a w a

Proszę Was, Towarzyszu Ministrze, o przyjęcie moich szczerych gratulacji i najlepszych życzeń z okazji Święta Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej.

(—) A. WYSZYŃSKI

DO PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
TOWARZYSZA B. BIERUTA
W a r s z a w a

Z okazji ósmej rocznicy Święta Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej przesyłam Wam, Rządowi i narodowi Rzeczypospolitej Polskiej, serdeczne gratulacje w imieniu rządu i narodu Chińskiej Republiki Ludowej.

Wspaniałe sukcesy, jakie naród polski osiągnął w rozwoju przemysłu i rolnictwa, otwarty nieograniczoną promienną perspektywę rozkwitu Rzeczypospolitej Polskiej. Niechaj naród polski osiąga nowe sukcesy w budowie socjalizmu i w obronie pokoju!

PRZEWODNICZĄCY CENTRALNEGO
RZĄDU LUDOWEGO
CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ
MAO TSE-TUNG

KONSTYTUCJA

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Polska Rzeczpospolita Ludowa jest republiką ludu pracującego.

Polska Rzeczpospolita Ludowa nawiązuje do najszczytniejszych postępowych tradycji Narodu Polskiego i urzeczywistnia idee wyzwolenie polskich mas pracujących.

Polski lud pracujący pod przewodem bohaterskiej klasy robotniczej, opierając się na sojuszu robotniczo - chłopskim, walczył dziesiątki lat o wyzwolenie z niewoli narodowej, narzuconej przez pruskich, austriackich i rosyjskich zaborców-kolonizatorów, tak samo jak walczył o zniesienie wyzysku polskich kapitalistów i obszarników.

W okresie okupacji Naród Polski toczył nieustępliwą, bohaterską walkę z krwawym najazdem hitlerowskim. Historyczne zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nad faszysmem wyzwoliło ziemie polskie, umożliwiło polskiemu ludowi pracującemu zdobycie władzy i stworzyło warunki narodowego odrodzenia Polski w nowych, sprawiedliwych granicach. Na wieczne czasy powróciły do Polski Ziemie Odzyskane.

Wcielając w życie wiekopomne wskazania Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 lipca 1944 r. i rozwijając jego zasady programowe, władza ludowa — dzięki ofiarnym i twórczym wysiłkom polskiego ludu pracującego, w walce z zaciętym oporem rozbitków starego ustroju kapitalistyczno - obszarniczego — dokonała wielkich przeobrażeń społecznych. W wyniku rewolucyjnych walk i przemian obalona została władza kapitalistów i obszarników, utrwaliło się państwo demokracji ludowej, kształtuje się i umacnia nowy ustrój społeczny, odpowiadający interesom i dążeniom najszerzych mas ludowych.

Zasady prawne tego ustroju ustanawia Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Podstawę obecnej władzy ludowej w Polsce stanowi sojusz klasy robotniczej z chłopstwem pracującym. W sojuszu tym rola kierownicza należy do klasy robotniczej jako prądującej klasy społeczeństwa, opierającej się na rewolucyjnym dorobku polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego, na historycznych doświadczeniach zwycięskiego budownictwa socjalistycznego w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, pierwszym państwie robotników i chłopów.

Wypełniając wolę Narodu Polskiego i zgodnie ze swym powołaniem — Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej uchwała uroczystie niniejszą Konstytucję jako ustawę zasadniczą, którą Naród Polski i wszystkie organy władzy polskiego ludu pracującego kierować się winny w celu:

umacniania państwa ludowego jako podstawowej siły, zapewniającej najpełniejszy rozkwit Narodu Polskiego, jego niepodległość i suwerenność,

przyśpieszania rozwoju politycznego, gospodarczego i kulturalnego Ojczyzny oraz wzrostu jej sił,

pogłębiania uczuć patriotycznych, jedności i zwartości Narodu Polskiego w walce o dalsze polepszenie stosunków społecznych, o całkowite zniesienie wyzysku człowieka przez człowieka, o urzeczywistnienie wielkich idei socjalizmu,

zacieśniania przyjaźni i współpracy między narodami, opartych na sojuszu i braterstwie, które łączą dziś Naród Polski z miłującymi pokój narodami świata w dążeniu do wspólnego celu: uniemożliwienia agresji i utrwalenia pokoju światowego.

Rozdział 1.

Ustrój polityczny.

Art. 1.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa jest państwem demokracji ludowej.
2. W Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej władza należy do ludu pracującego miast i wsi.

Art. 2.

1. Lud pracujący sprawuje władzę państwową przez swych przedstawicieli, wybieranych do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i do rad narodowych w wyborach powszechnych, równych, bezpośrednich, w głosowaniu tajnym.
2. Przedstawiciele ludu w Sejmie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w radach narodowych są odpowiedzialni przed swymi wyborcami i mogą być przez nich odwoływani.

Art. 3.

Polska Rzeczpospolita Ludowa:

- 1) stoi na straży zdobyczy polskiego ludu pracującego miast i wsi, zabezpiecza jego władzę i wolność przed siłami wrogimi ludowi,
- 2) zapewnia rozwój i nieustanny wzrost sił wytwórczych kraju przez jego przemysłowanie, przez likwidację zacofania gospodarczego, technicznego i kulturalnego,
- 3) organizuje gospodarkę planową, opierając się na przedsiębiorstwach stanowiących własność społeczną,
- 4) ogranicza, wypiera i likwiduje klasy społeczne, żyjące z wyzysku robotników i chłopów,
- 5) zabezpiecza stały wzrost dobrobytu, zdrowotności i poziomu kulturalnego mas ludowych,
- 6) zapewnia wszechstronny rozwój kultury narodowej.

Art. 4.

1. Prawa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej są wyrazem interesów i woli ludu pracującego.

2. Ścisłe przestrzeganie praw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest podstawowym obowiązkiem każdego organu państwa i każdego obywatela.

3. Wszystkie organa władzy i administracji państwowej działają na podstawie przepisów prawa.

Art. 5.

Wszystkie organy władzy i administracji państwowej opierają się w swej działalności na świadomym, czynnym współdziałaniu najszerzych mas ludowych i obowiązane są:

- 1) zdawać narodowi sprawę ze swej działalności,
- 2) uważnie rozpatrywać i uwzględniać słuszne wnioski, zażalenia i życzenia obywateli w myśl obowiązujących ustaw,
- 3) wyjaśniać masom pracującym zasadnicze cele i wytyczne polityki władzy ludowej w poszczególnych dziedzinach działalności państwowej, gospodarczej i kulturalnej.

Art. 6.

Siły zbrojne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stoją na straży suwerenności i niepodległości Narodu Polskiego, jego bezpieczeństwa i pokoju.

Rozdział 2.

Ustrój społeczno - gospodarczy.

Art. 7.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa, opierając się na uspołecznionych środkach produkcji, wymiany, komunikacji i kredytu, rozwija życie gospodarcze i kulturalne kraju na podstawie narodowego planu gospodarczego, w szczególności przez rozbudowę państwowego przemysłu socjalistycznego, rozstrzygającego czynnika w przekształcaniu stosunków społeczno-gospodarczych.
2. Państwo posiada monopol handlu zagranicznego.
3. Zasadniczym celem planowej polityki gospodarczej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest stały rozwój sił wytwórczych kraju, nieustanne podnoszenie poziomu życiowego

mas pracujących, umacnianie siły, obronności i niezależności Ojczyzny.

Art. 8.

Mienie ogólnonarodowe: złoża mineralne, wody, lasy państwowe, kopalnie, drogi, transport kolejowy, wodny i powietrzny, środki łączności, banki, państwowe zakłady przemysłowe, państwowe gospodarstwa rolne i państwowe ośrodki maszynowe, państwowe przedsiębiorstwa handlowe, przedsiębiorstwa i urządzenia komunalne — podlega szczególnej trosce i opiece państwa oraz wszystkich obywateli.

Art. 9.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa planowo wzmacnia spójnię gospodarczą między miastem i wsią na podstawie braterskiej współpracy robotników i chłopów.
2. W tym celu Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia nieustanny wzrost produkcji przemysłu państwowego, służącej wszechstronnemu zaspokajaniu potrzeb wytwórczych i konsumpcyjnych ludności wiejskiej, jednocześnie planowo wpływając na stały wzrost towarowej produkcji rolniczej, która zaopatruje przemysł w surowce, a ludność miejską w żywność.

Art. 10.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa otacza opieką indywidualne gospodarstwa rolne pracujących chłopów i udziela im pomocy — w celu ochrony przed wyzyskiem kapitalistycznym, zwiększenia produkcji, podwyższenia poziomu rolniczo - technicznego oraz podniesienia ich dobrobytu.
2. Polska Rzeczpospolita Ludowa udziela szczególnego poparcia i wszechstronnej pomocy powstającym na zasadzie dobrowolności rolniczym spółdzielniom produkcyjnym — jako formom gospodarki zespołowej. Dzięki zastosowaniu metod najbardziej wydajnej wspólnej uprawy i mechanizacji pracy gospodarka zespołowa umożliwia pracującym chłopom osiągnięcie przełomu w produkcji i jest środkiem do całkowitego usunięcia wyzysku na wsi oraz do szybkiego i znacznego podniesienia jej dobrobytu i kultury.

(dalszy ciąg na str. 4)

KONSTYTUCJA

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

(dalszy ciąg ze str. 3)

3. Głównymi formami poparcia i pomocy państwa dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych są: państwowe ośrodki maszynowe, dające możliwość stosowania nowoczesnej techniki, oraz tanie kredyty państwowe.

Art. 11.

Polska Rzeczpospolita Ludowa popiera rozwój różnych form ruchu spółdzielczego w mieście i na wsi oraz udziela mu wszechstronnej pomocy w wypełnianiu jego zadań, a własności spółdzielczej, jako własności społecznej, zapewnia szczególną opiekę i ochronę.

Art. 12.

Polska Rzeczpospolita Ludowa uznaje i ochrania na podstawie obowiązujących ustaw indywidualną własność i prawo dziedziczenia ziemi, budynków i innych środków produkcji, należących do chłopów, rzemieślników i chałupników.

Art. 13.

Polska Rzeczpospolita Ludowa poręcza całkowitą ochronę oraz prawo dziedziczenia własności osobistej obywateli.

Art. 14.

1. Praca jest prawem, obowiązkiem i sprawą honoru każdego obywatela. Pracą swoją, przestrzeganiem dyscypliny pracy, współzawodnictwem pracy i doskonaleniem jej metod lud pracujący miast i wsi wzmacnia siłę i potęgę Ojczyzny, podnosi dobrobyt narodu i przyspiesza całkowite urzeczywistnienie ustroju socjalistycznego.

2. Przodownicy pracy otoczeni są powszechnym szacunkiem narodu.

3. Polska Rzeczpospolita Ludowa coraz pełniej wprowadza w życie zasadę: „od każdego według jego zdolności, każdemu według jego pracy”.

Rozdział 3.

Naczelne organy władzy państwowej.

Art. 15.

1. Najwyższym organem władzy państwowej jest Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Sejm jako najwyższy wyraziciel woli ludu pracującego miast i wsi urzeczywistnia suwerenne prawa narodu.

3. Sejm uchwała ustawy oraz sprawuje kontrolę nad działalnością innych organów władzy i administracji państwowej.

Art. 16.

1. Posłów na Sejm wybierają obywatele według okręgów wyborczych w stosunku: jeden poseł na 60.000 mieszkańców.

2. Ważność wyboru posła stwierdza Sejm.

3. Poseł nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej ani aresztowany bez zgody Sejmu, a w okresie kiedy Sejm nie obraduje — bez zgody Rady Państwa.

Art. 17.

1. Sejm obraduje na sesjach. Sesje Sejmu zwołuje Rada Państwa co najmniej dwa razy do roku. Rada Państwa obowiązana jest zwołać sesję również na pisemny wniosek jednej trzeciej ogólnej liczby posłów,

2. Pierwsza sesja nowoobranego Sejmu powinna być zwołana w ciągu miesiąca od dnia wyborów.

Art. 18.

1. Sejm wybiera ze swego grona Marszałka, wicemarszałków i komisje.

2. Marszałek lub w jego zastępstwie wicemarszałek kieruje obradami i czuwa nad tokiem prac Sejmu.

3. Obrady Sejmu są jawne. Sejm może uchwalić tajność obrad, jeżeli wymaga tego dobro państwa.

4. Porządek prac Sejmu, rodzaj i liczbę komisji określa regulamin uchwalony przez Sejm.

Art. 19.

1. Sejm uchwała narodowe plany gospodarcze na okresy kilkuletnie.

2. Sejm uchwała corocznie budżet państwa.

Art. 20.

1. Inicjatywa ustawodawcza przysługuje Radzie Państwa, Rządowi i posłom.

2. Ustawy uchwalone przez Sejm podpisują Przewodniczący Rady Państwa i jej Sekretarz. Ogłoszenie ustawy w Dzienniku Ustaw zarządza Przewodniczący Rady Państwa.

Art. 21.

Sejm może powołać komisję dla zbadania określonej sprawy. Uprawnienia i tryb działania komisji ustala Sejm.

Art. 22.

Prezes Rady Ministrów lub poszczególni ministrowie obowiązani są do udzielenia w ciągu siedmiu dni odpowiedzi na interpelację posła.

Art. 23.

1. Sejm jest wybierany na okres lat czterech.

2. Wybory do Sejmu zarządza Rada Państwa nie później niż na miesiąc przed upływem kadencji Sejmu, wyznaczając datę wyborów na dzień wolny od pracy, przypadający w ciągu dwóch miesięcy po upływie kadencji Sejmu.

Art. 24.

1. Sejm wybiera ze swego grona na pierwszym posiedzeniu Radę Państwa w składzie: Przewodniczący Rady Państwa, czterech zastępców Przewodniczącego, Sekretarz Rady Państwa, dziewięciu członków.

2. Marszałek Sejmu i wicemarszałkowie mogą być wybrani do Rady Państwa jako zastępcy Przewodniczącego lub członkowie.

3. Po upływie kadencji Sejmu Rada Państwa działa aż do wyboru Rady Państwa przez nowoobraną Sejm.

Art. 25.

1. Rada Państwa:
1) zarządza wybory do Sejmu,
2) zwołuje sesje Sejmu,
3) ustala powszechnie obowiązującą wykładnię ustaw,
4) wydaje dekrety z mocą ustawy,
5) mianuje i odwołuje pełnomocnych przedstawicieli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w innych państwach,

6) przyjmuje listy uwierzytelniające i odwołujące akredytowanych przy Radzie Państwa przedstawicieli dyplomatycznych innych państw,

7) ratyfikuje i wypowiada umowy międzynarodowe,

8) obsadza stanowiska cywilne i wojskowe, przewidziane ustawami,

9) nadaje order, odznaczenia i tytuły honorowe,

10) stosuje prawo łaski,

11) wykonuje inne funkcje, przewidziane dla Rady Państwa w Konstytucji lub przekazane jej przez ustawy.

2. Rada Państwa podlega w całej swojej działalności Sejmowi.

3. Rada Państwa działa na zasadzie kolegalności.

4. Radę Państwa reprezentuje Przewodniczący lub jego zastępca.

Art. 26.

1. W okresach między sesjami Sejmu Rada Państwa wydaje dekrety z mocą ustawy. Rada Państwa przedstawia dekrety Sejmowi na najbliższej sesji do zatwierdzenia.

2. Dekrety wydane przez Radę Państwa podpisują Przewodniczący Rady Państwa i jej Sekretarz. Ogłoszenie dekretu w Dzienniku Ustaw zarządza Przewodniczący Rady Państwa.

Art. 27.

Rada Państwa sprawuje zwierzchni nadzór nad radami narodowymi. Szczegółowe uprawnienia Rady Państwa w tej dziedzinie określa ustawa.

Art. 28.

1. Postanowienie o stanie wojny może być powzięte jedynie w razie dokonania zbrojnego napadu na Polską Rzeczpospolitą Ludową albo gdy z umów międzynarodowych wynika konieczność wspólnej obrony przeciwko agresji. Postanowienie takie uchwała Sejm, a gdy Sejm nie obraduje — Rada Państwa.

2. Rada Państwa może wprowadzić stan wojenny na części lub na całym terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli wymaga tego wzgląd na obronność lub bezpieczeństwo państwa. Z tych samych powodów Rada Państwa może ogłosić częściową lub powszechną mobilizację.

Rozdział 4.

Naczelne organy administracji państwowej.

Art. 29.

1. Sejm powołuje i odwołuje Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Radę Ministrów lub poszczególnych jej członków.

2. W okresach między sesjami Sejmu Rada Państwa na wniosek Prezesa Rady Ministrów powołuje i odwołuje członków Rady Ministrów. Rada Państwa przedstawia swoją uchwałę Sejmowi na najbliższej sesji do zatwierdzenia.

Art. 30.

1. Rada Ministrów jest naczelnym wykonawczym i zarządzającym organem władzy państwowej.

2. Rada Ministrów odpowiada i zdaje sprawę ze swojej działalności przed Sejmem, a gdy Sejm nie obraduje — przed Radą Państwa.

Art. 31.

W skład Rady Ministrów wchodzi:
Prezes Rady Ministrów jako jej przewodniczący,

(dalszy ciąg na str. 5)

KONSTYTUCJA Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

(dalszy ciąg ze str. 4)

wiceprezesa Rady Ministrów,
ministrowie,
przewodniczący określonych w ustawie komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej.

Art. 32.

Rada Ministrów:

1) koordynuje działalność ministerstw i innych podległych sobie organów oraz nadaje kierunek ich pracy,

2) uchwała corocznie i przedstawia Sejmowi projekt budżetu państwa, uchwała i przedstawia Sejmowi projekt narodowego planu gospodarczego na okres kilkuletni,

3) uchwała roczne narodowe plany gospodarcze,

4) zapewnia wykonanie ustaw,

5) czuwa nad wykonaniem narodowego planu gospodarczego i budżetu państwa,

6) przedstawia Sejmowi corocznie sprawozdanie z wykonania budżetu państwa,

7) zapewnia ochronę porządku publicznego, interesów państwa i praw obywateli,

8) na podstawie ustaw i w celu ich wykonania wydaje rozporządzenia, podejmuje uchwały oraz czuwa nad ich wykonaniem,

9) sprawuje ogólne kierownictwo w dziedzinie stosunków z innymi państwami,

10) sprawuje ogólne kierownictwo w dziedzinie obronności kraju i organizacji sił zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz określa corocznie kontyngent obywateli powoływanych do czynnej służby wojskowej,

11) kieruje pracą prezydiów rad narodowych.

Art. 33.

1. Ministrowie kierują określonymi działaniami administracji państwowej. Zakres działania ministrów określały ustawy.

2. Ministrowie wydają na podstawie ustaw i w celu ich wykonania rozporządzenia i zarządzenia.

3. Rada Ministrów może uchylić rozporządzenie lub zarządzenie wydane przez ministra.

R o z d z i a ł 5.

Terenowe organy władzy państwowej.

Art. 34.

1. Organami władzy państwowej w gminach, miastach, dzielnicach większych miast, powiatach i województwach są rady narodowe.

2. Rady narodowe wybierane są przez ludność na okres lat trzech.

Art. 35.

Rady narodowe wyrażają wolę ludu pracującego oraz rozwijają jego inicjatywę twórczą i aktywność w celu pomnażania sił, dobrobytu i kultury narodu.

Art. 36.

Rady narodowe umacniają więź władzy państwowej z ludem pracującym miast i wsi, przyciągając coraz szersze rzesze ludzi pracy do udziału w rządzeniu państwem.

Art. 37.

Rady narodowe kierują w swoim zakresie działalnością gospodarczą, społeczną i kulturalną, wiążąc potrzeby terenu z zadaniami ogólnopństwowymi.

Art. 38.

Rady narodowe troszczą się stale o codzienne potrzeby i interesy ludności, zwalczają wszelkie przejawy samowoli i biurokratycznego stosunku do obywatela, sprawują i rozwijają kontrolę społeczną działalności urzędów, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji.

Art. 39.

Rady narodowe dbają o utrzymanie porządku publicznego i czuwają nad przestrzeganiem praworządności ludowej, ochraniają własność społeczną, zabezpieczają prawa obywateli, współdziałają w umacnianiu obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 40.

Rady narodowe wykorzystują wszelkie zasoby i możliwości terenu dla jego wszechstronnego rozwoju gospodarczego i kulturalnego, dla coraz lepszego zaspokajania potrzeb ludności w zakresie zaopatrzenia i usług oraz dla rozbudowy instytucji i urządzeń komunalnych, oświatowych, kulturalnych, sanitarnych i sportowych.

Art. 41.

Rady narodowe uchwalają terenowe plany gospodarcze oraz budżety terenowe.

Art. 42.

1. Rady narodowe obradują na sesjach.
2. Organami wykonawczymi i zarządzającymi rad narodowych są wybierane przez nie prezydium.

3. Prezydium rady narodowej podlega radzie narodowej, która je wybrała, oraz prezydium rady narodowej wyższego stopnia.

Art. 43.

Rady narodowe powołują komisje dla poszczególnych dziedzin swojej działalności. Komisje rad narodowych utrzymują stałą i ścisłą więź z ludnością, mobilizują ją do współdziałania w realizacji zadań rady, wykonują z ramienia rady kontrolę społeczną oraz występują z inicjatywą wobec rady i jej organów.

Art. 44.

1. Rada narodowa uchyla uchwałę rady niższego stopnia lub jej prezydium, jeżeli uchwała jest sprzeczna z prawem lub niezgodna z zasadniczą linią polityki państwa.

2. Prezydium rady narodowej może zawiesić wykonanie uchwały rady narodowej niższego stopnia i przedstawić sprawę do rozstrzygnięcia na najbliższym posiedzeniu swojej rady narodowej.

Art. 45.

Szczegółowy skład oraz zakres i tryb działalności rad narodowych i ich organów określa ustawa.

R o z d z i a ł 6.

Sąd i prokuratura.

Art. 46.

1. Wymiar sprawiedliwości w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprawują: Sąd Najwyższy, sądy wojewódzkie, sądy powiatowe i sądy szczególne.

2. Ustrój, właściwość oraz postępowanie sądów określały ustawy.

Art. 47.

Sądy wydają wyroki w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 48.

Sądy stoją na straży ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ochraniają zdobycze polskiego ludu pracującego, strzegą praworządności ludowej, własności społecznej i praw obywateli, karzą przestępców.

Art. 49.

Rozpoznawanie i rozstrzyganie spraw w sądach odbywa się z udziałem ławników ludowych, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.

Art. 50.

1. Sędziowie i ławnicy ludowi są wybierani.

2. Tryb wyboru oraz kadencję sędziów i ławników sądów wojewódzkich i powiatowych określa ustawa.

3. Tryb powoływania sędziów sądów szczególnych określa ustawa.

Art. 51.

1. Sąd Najwyższy jest naczelnym organem sądowym i sprawuje nadzór nad działalnością wszystkich innych sądów w zakresie orzekania.

2. Tryb wykonywania nadzoru przez Sąd Najwyższy określa ustawa.

3. Sąd Najwyższy wybiera Rada Państwa na okres lat pięciu.

Art. 52.

Sędziowie są niezawisli i podlegają tylko ustawom.

Art. 53.

1. Rozpoznawanie spraw przed wszystkimi sądami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odbywa się jawnie. Ustawa może określić wyjątki od tej zasady.

2. Oskarżonemu poręcza się prawo do obrony. Oskarżony może mieć obrońcę z wyboru lub z urzędu.

Art. 54.

1. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej strzeże praworządności ludowej, czuwa nad ochroną własności społecznej, zabezpiecza poszanowanie praw obywateli.

2. Prokurator Generalny czuwa w szczególności nad ściganiem przestępstw godzących w ustrój, bezpieczeństwo i niezawisłość Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. Zakres i tryb działania Prokuratora Generalnego określa ustawa.

Art. 55.

1. Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej powołuje i odwołuje Rada Państwa.

2. Tryb powoływania i odwoływania prokuratorów podległych Prokuratorowi Generalnemu jak również zasady organizacji i postępowania organów prokuratury określa ustawa.

3. Prokurator Generalny zdaje sprawę Radzie Państwa z działalności prokuratury.

Art. 56.

Organy prokuratury podlegają Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w sprawowaniu swych funkcji są niezależne od organów terenowych.

(dalszy ciąg na str. 6)

KONSTYTUCJA Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

(dalszy ciąg ze str. 5)

Rozdział 7.

Podstawowe prawa i obowiązki obywateli.

Art. 57.

Polska Rzeczpospolita Ludowa, utrwalając i pomnażając zdobycze ludu pracującego, umacnia i rozszerza prawa i wolności obywateli.

Art. 58.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do pracy, to znaczy prawo do zatrudnienia za wynagrodzeniem według ilości i jakości pracy.

2. Prawo do pracy zapewniają: społeczna własność podstawowych środków produkcji, rozwój na wsi ustroju społeczno - spółdzielczego, wolnego od wyzysku, planowy wzrost sił wytwórczych, usunięcie źródeł kryzysów ekonomicznych, likwidacja bezrobocia.

Art. 59.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do wypoczynku.

2. Prawo do wypoczynku zapewniają robotnikom i pracownikom umysłowym: ustawowe skrócenie czasu pracy przez urzeczywistnienie ośmiogodzinnego dnia pracy oraz krótszego czasu pracy w przypadkach przewidzianych ustawami, ustawowo określone dni wolne od pracy, coroczne płatne urlopy.

3. Organizacja wczasów, rozwój turystyki, uzdrowisk, urządzeń sportowych, domów kultury, klubów, świetlic, parków i innych urządzeń wypoczynkowych stwarzają możliwości zdrowego i kulturalnego wypoczynku dla coraz szerszych rzesz ludu pracującego miast i wsi.

Art. 60.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do ochrony zdrowia oraz do pomocy w razie choroby lub niezdolności do pracy.

2. Coraz szerszemu urzeczywistnianiu tego prawa służą:

1) rozwój ubezpieczenia społecznego robotników i pracowników umysłowych na wypadek choroby, starości i niezdolności do pracy oraz rozbudowa różnych form pomocy społecznej,

2) rozwój organizowanej przez państwo ochrony zdrowia ludności, rozbudowa urządzeń sanitarnych i podnoszenie stanu zdrowotnego miast i wsi, stałe polepszanie warunków bezpieczeństwa, ochrony i higieny pracy, szeroka akcja zapobiegania chorobom i ich zwalczania, coraz szersze udostępnianie bezpłatnej pomocy lekarskiej, rozbudowa szpitali, sanatoriów, ambulatoriów, wiejskich ośrodków zdrowia, opieka nad inwalidami.

Art. 61.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do nauki.

2. Prawo do nauki zapewniają w coraz szerszym zakresie:

1) powszechne, bezpłatne i obowiązkowe szkoły podstawowe,

2) stała rozbudowa szkolnictwa średniego ogólnokształcącego i zawodowego oraz szkolnictwa wyższego,

3) pomoc państwa w podnoszeniu kwalifikacji obywateli zatrudnionych w zakładach przemysłowych i innych ośrodkach pracy w mieście i na wsi,

4) system stypendiów państwowych, rozbudowa burs, internatów i domów akademickich

oraz innych form pomocy materialnej dla dzieci robotników, pracujących chłopów i inteligencji.

Art. 62.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do korzystania ze zdobyczy kultury i do twórczego udziału w rozwoju kultury narodowej.

2. Prawo to zapewniają coraz szerzej: rozwój i udostępnienie ludowi pracującemu miast i wsi bibliotek, książek, prasy, radia, kin, teatrów, muzeów i wystaw, domów kultury, klubów, świetlic, wszechstronne popieranie i pobudzanie twórczości kulturalnej mas ludowych i rozwoju talentów twórczych.

Art. 63.

Polska Rzeczpospolita Ludowa dba o wszechstronny rozwój nauki, opartej na dorobku przodującej myśli ludzkiej i postępowej myśli polskiej — nauki w służbie narodu.

Art. 64.

Polska Rzeczpospolita Ludowa troszczy się o rozwój literatury i sztuki, wyrażających potrzeby i dążenia narodu, odpowiadających najlepszym postępowym tradycjom twórczości polskiej.

Art. 65.

Polska Rzeczpospolita Ludowa szczególną opieką otacza inteligencję twórczą — pracowników nauki, oświaty, literatury i sztuki oraz pionierów postępu technicznego, racjonalizatorów i wynalazców.

Art. 66.

1. Kobieta w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ma równe z mężczyzną prawa we wszystkich dziedzinach życia państwowego, politycznego, gospodarczego, społecznego i kulturalnego.

2. Gwarancję równouprawnienia kobiety stanowią:

1) równe z mężczyzną prawo do pracy i wynagrodzenia według zasady „równa płaca za równą pracę”, prawo do wypoczynku, do ubezpieczenia społecznego, do nauki, do godności i odznaczeń, do zajmowania stanowisk publicznych,

2) opieka nad matką i dzieckiem, ochrona kobiety ciężarnej, płatny urlop w okresie przed porodem i po porodzie, rozbudowa sieci zakładów położniczych, żłobków i przedszkoli, rozwój sieci zakładów usługowych i żywienia zbiorowego.

Art. 67.

1. Małżeństwo i rodzina znajdują się pod opieką i ochroną Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Rodziny o licznych potomstwie państwo otacza szczególną troską.

2. Urodzenie poza małżeństwem nie uszczupla praw dziecka.

Art. 68.

Polska Rzeczpospolita Ludowa otacza szczególnie troskliwą opieką wychowanie młodzieży i zapewnia jej najszersze możliwości rozwoju.

Art. 69.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej niezależnie od narodowości, rasy i wyznania mają równe prawa we wszystkich dzie-

dzinach życia państwowego, politycznego, gospodarczego, społecznego i kulturalnego. Naruszenie tej zasady przez jakiekolwiek bezpośrednie lub pośrednie uprzywilejowanie albo ograniczenie w prawach ze względu na narodowość, rasę czy wyznanie podlega karze.

2. Szerzenie nienawiści lub pogardy, wywoływanie waśni albo poniżanie człowieka ze względu na różnice narodowości, rasy czy wyznania, jest zakazane.

Art. 70.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom wolność sumienia i wyznania. Kościół i inne związki wyznaniowe mogą swobodnie wypełniać swoje funkcje religijne. Nie wolno zmuszać obywateli do niebrania udziału w czynnościach lub obrzędach religijnych. Nie wolno też nikogo zmuszać do udziału w czynnościach lub obrzędach religijnych.

2. Kościół jest oddzielony od państwa. Zasady stosunku państwa do kościoła oraz sytuację prawną i majątkową związków wyznaniowych określają ustawy.

3. Nadużywanie wolności sumienia i wyznania dla celów godzących w interesy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest karane.

Art. 71.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom wolność słowa, druku, zgromadzeń i wieców, pochodów i manifestacji.

2. Urzeczywistnieniu tej wolności służy oddanie do użytku ludu pracującego i jego organizacji drukarni, zasobów papieru, gmachów publicznych i sal, środków łączności, radia oraz innych niezbędnych środków materialnych.

Art. 72.

1. W celu rozwoju aktywności politycznej, społecznej, gospodarczej i kulturalnej ludu pracującego miast i wsi Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom prawo zrzeszania się.

2. Organizacje polityczne, związki zawodowe, zrzeszenia pracujących chłopów, zrzeszenia spółdzielcze, organizacje młodzieżowe, kobiece, sportowe i obronne, stowarzyszenia kulturalne, techniczne i naukowe, jak również inne organizacje społeczne ludu pracującego — skupiają obywateli dla czynnego udziału w życiu politycznym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym.

3. Tworzenie zrzeszeń i udział w zrzeszeniach, których cel lub działalność godzą w ustrój polityczny i społeczny albo w porządek prawny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jest zakazane.

Art. 73.

1. Obywatele mają prawo zwracania się do wszystkich organów państwa ze skargami i zażaleniami.

2. Skargi i zażalenia obywateli powinny być rozpatrywane i załatwiane szybko i sprawiedliwie. Winni przewleknięcia albo przejawiający bezduszny i biurokratyczny stosunek do skarg i zażaleń obywateli pociągani będą do odpowiedzialności.

Art. 74.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom nietykalność osobistą. Pozbawienie obywatela wolności może nastąpić tylko w przypadkach, określonych ustawą. Zatrzymany powinien być zwolniony, jeżeli w ciągu 48 godzin od chwili zatrzymania nie doręczy mu postanowienia sądu lub prokuratora o aresztowaniu.

(dokończenie na str. 7)

KONSTYTUCJA Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

(dokończenie ze str. 6)

2. Ustawa ochrania nienaruszalność mieszkań i tajemnicę korespondencji. Przeprowadzenie rewizji domowej dopuszczalne jest jedynie w przypadkach, określonych ustawą.

3. Przepadek mienia może nastąpić jedynie w przypadkach przewidzianych ustawą, na podstawie prawomocnego orzeczenia.

Art. 75.

Polska Rzeczpospolita Ludowa udziela azylu obywatelom państw obcych, prześladowanym za obronę interesów mas pracujących, walkę o postęp społeczny, działalność w obrocie pokoju, walkę narodowo-wyzwoleńczą lub działalność naukową.

Art. 76.

Obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest obowiązany przestrzegać przepisów Konstytucji i ustaw oraz socjalistycznej dyscypliny pracy, szanować zasady współżycia społecznego, wypełniać sumiennie obowiązki wobec państwa.

Art. 77.

1. Każdy obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej obowiązany jest strzec własności społecznej i umacniać ją jako niewzruszoną podstawę rozwoju państwa, źródło bogactwa i siły Ojczyzny.

2. Osoby, które dopuszczają się sabotażu, dywersji, szkodnictwa lub innych zamachów na własność społeczną, karane są z całą surowością prawa.

Art. 78.

1. Obrona Ojczyzny jest najświętszym obowiązkiem każdego obywatela.

2. Służba wojskowa jest zaszczytnym obowiązkiem patriotycznym obywateli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 79.

1. Czułość wobec wrogów narodu oraz pilne strzeżenie tajemnicy państwowej jest ob-

owiązkiem każdego obywatela Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Zdrada Ojczyzny: szpiegostwo, osłabianie sił zbrojnych, przejście na stronę wroga — karana jest z całą surowością prawa jako najcięższa zbrodnia.

Rozdział 8.

Zasady prawa wyborczego.

Art. 80.

Wybory do Sejmu oraz do rad narodowych są powszechne, równe, bezpośrednie i odbywają się w głosowaniu tajnym.

Art. 81.

Prawo wybierania ma każdy obywatel, który ukończył lat 18, bez względu na płeć, przynależność narodową i rasową, wyznanie, wykształcenie, czas zamieszkiwania, pochodzenie społeczne, zawód i stan majątkowy.

Art. 82.

Każdy obywatel może być wybrany do rady narodowej po ukończeniu lat 18, do Sejmu zaś — po ukończeniu lat 21.

Art. 83.

Kobiety mają wszystkie prawa wyborcze na równi z mężczyznami.

Art. 84.

Wojskowi mają wszystkie prawa wyborcze na równi z osobami cywilnymi.

Art. 85.

Prawa wyborcze nie przysługują osobom chorym umysłowo oraz osobom, które orzeczeniem sądowym zostały pozbawione praw publicznych.

Art. 86.

Kandydatów na posłów i członków rad narodowych zgłaszają organizacje polityczne i społeczne, zrzeszające obywateli w miastach i wsiach.

Art. 87.

Posel i członek rady narodowej powinni zwać sprawę wyborcom ze swojej pracy i z działalnością organu, do którego zostali wybrani.

Art. 88.

Sposób zgłaszania kandydatur i przeprowadzania wyborów oraz tryb odwoływania posłów i członków rad narodowych określa ustawa.

Rozdział 9.

Godło, barwy i stolica Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 89.

1. Godłem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wizerunek orla białego w czerwonym polu.

2. Barwami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej są kolory biały i czerwony.

3. Szczegóły określa ustawa.

Art. 90.

Stolicą Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest miasto bohaterskich tradycji Narodu Polskiego — Warszawa.

Rozdział 10.

Zmiana Konstytucji.

Art. 91.

Zmiana Konstytucji może nastąpić tylko w drodze ustawy, uchwalonej przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej większością co najmniej dwu trzecich głosów w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby posłów.

Nagrody państwowe za rok 1952

Dział postępu technicznego

(Ciąg dalszy ze str. 2)

NAGRODA I STOPNIA: SEKCJA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

1. Nagroda zespołowa: inż. Wacław Czarnowski, inż. Jerzy Pacześniak, inż. Sławomir Peszkowski, inż. Bronisław Racinowski, inż. Ryszard Kamiński, Mieczysław Witkowski — technik-mechanik, Stefan Przybylski — ślusarz maszynowy, Paweł Papke — ślusarz maszynowy — za zaprojektowanie i wykonanie prototypu węglowca 4800 t. d. w.

2. Inż. Szymon Jachimowicz — za opracowanie konstrukcyjne szeregu typów obrabiarzek, a w szczególności: a) wierarki poziomej do głębokich otworów, b) kopiarki hydraulicznej, c) rewolwerówki 2 tbd i innych.

NAGRODA II STOPNIA:

1. Inż. Tadeusz Sołtyk — za konstrukcję samolotu szkoleniowego „Junak 2”.

2. zespół Zakładu Elektroenergetyki Politechniki Wrocławskiej w składzie: prof. dr inż. Jan Kożuchowski, mgr inż. Antoni Kopaczek, mgr inż. Kazimierz Terlecki, Andrzej Kulagowski — teletech-

nik, Stanisław Konat — teletechnik, Karol Przybysz — teletechnik, Zdzisław Kacprzak — grawer maszynowy, Julian Rypicki — ślusarz modelowy, Jerzy Szeleciński — ślusarz, oraz zespół Instytutu Elektrotechniki w Warszawie w składzie: mgr inż. Zygmunt Skoczynski, dr inż. Andrzej Myślicki, mgr inż. Stefan Bernas, mgr inż. Andrzej Podgórski, mgr inż. Andrzej Przytuśki — za opracowanie analizatorów dla potrzeb energetyki.

3. nagroda zespołowa: inż. Kazimierz Loesch, inż. Emilian Matyka, Czesław Rut — ślusarz, szef produkcji fabryki, Marian Łuczkiwicz — majster remontu maszyn — za zaplanowanie, opracowanie technologii oraz uruchomienie pierwszej w Polsce fabryki samochodów „Star 20”.

4. nagroda zespołowa: Zygmunt Biały — technik, inż. Artur Kuettner, inż. Jan Zbigniew Guzy, mgr inż. Błażej Sołtyk, Antoni Otrząsek — ślusarz, Henryk Bursy — kierownik zmiany, Józef Prasol — I spustowy, Gustaw Orawski — ślusarz, Emanuel Botor — robotnik piecowy, Jan Oczały — robotnik — za opracowanie i opanowanie produkcji ferrochromu o zawartości węgla poniżej 0,07 proc. su-

rowca niezbędnego do produkcji stali kwasoodpornych, 5. Nagroda zespołowa: inż. Walenty Czyrski, dr inż. Alojzy Farnik, inż. Jerzy Ogórek, inż. Andrzej Krzanowski, inż. Adam Semkowicz, dr Edward Zalesiński, inż. Jan Rusz — za opracowanie metody produkcji stopów nichromów oraz inż. Czyrski za osiągnięcia w dziedzinie spawalnictwa.

6. Nagroda zespołowa: inż. Jan Kędziera, Karol Szczepański, technik — mechanik, inż. Edward Machura, Paweł Chwistek, technik — mechanik, Franciszek Witanowski — formier, Paweł Harok — mistrz tokarski, Jan Śliwka — ślusarz, Karol Żwak — mistrz elektrotechniczny — za opracowanie i adaptację konstrukcji i uruchomienie produkcji ognioszczelnych silników elektrycznych oraz aparatów przeciwybuchowych typu górniczego.

7. Nagroda zespołowa: mgr inż. Władysław Kurcin, inż. Janusz Dobrowolski, mgr inż. Franciszek Ceborowski, mgr inż. Zbigniew Złyszynski, Stanisław Drynkowski — frezer — za opracowanie i zastosowanie w przemyśle metody elektroskrowego utwardzania narzędzi oraz anodowo-mechaniczne go cięcia metali.

8. Inż. Józef Ciesielski — za prace konstrukcyjne i adapta-

cyjne w dziedzinie maszyn piernicznych, a w szczególności: a) maszyny do produkcji papierów cienkich, b) maszyny do produkcji tektury azbestowej.

9. mgr inż. Czesław Mierzejewski — za opracowanie konstrukcyjne szeregu typów obrabiarzek, a w szczególności tokarki zuniifikowanej t 400 oraz tokarek do walców 2 tap i 3 tap.

10. Nagroda zespołowa: inż. Antoni Czechowicz, Stanisław Bitukas — technik — mechanik, Bolesław Idzikowski — ślusarz — mechanik, Józef Dąbek — tokarz metalowy, Piotr Wojtasik — spawacz, Włodzisław Szczepaniak — technik — za uruchomienie produkcji nowego ważnego asortymentu w przemyśle maszynowym.

(Dalszy ciąg listy nagrodzonych podamy w najbliższych numerach naszego pisma).

Sesja Miejskiej i Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie

21 bm. w sali Domu Kultury w Koszalinie odbyła się uroczysta sesja Wojewódzkiej i Miejskiej Rady Narodowej poświęcona uczczeniu VIII rocznicy Manifestu PKWN. Na sesję przybyli licznie przedstawiciele partii, organizacji masowych i młodzieżowych, przydujący robotnicy i chłopcy z Koszalina i województwa oraz społeczeństwo miasta.

Sesję otworzył zasłużony działacz ruchu robotniczego w Koszalinie Antoni Szymański, który powołując do przedwzrostu przed stawiceli Rad Narodowych, KW i KM PZPR, Wojska Pol-

skiego, ORZZ, ZMP i zasłużonych przodowników pracy. Burzą oklasków powitali zebrani goście, a w szczególności Bolesław Bieruta, w którym masy pracujące województwa koszalińskiego wyrażają swą solidarność z polityką naszej Partii i Rządu i przydujący robotnicy i chłopcy z Koszalina i województwa oraz społeczeństwo miasta.

W części artystycznej wystąpił zespół amatorski, którego bogaty i urozmaicony program był żywo oklaskiwany przez zebranych.

Przodujące spółdzielnie otrzymują sztandary

Ostatnio na naradach społecznych, organizowanych w Państwowych Ośrodkach Maszynowych, spółdzielcy powiatów dokonali oceny gospodarstwa i osiągnięć każdej ze spółdzielni na swoim terenie, przyznając najlepszej spośród nich przechodni sztandar przodującej spółdzielni powiatu.

W niedzielę, 20 bm. odbyło się uroczyste wręczenie sztandarów wielu przodującym spółdzielniom.

Spółdzielni produkcyjnych województwa koszalińskiego zwyciężczyce otrzymały: spółdzielnię produkcyjną w Dobiesławcu w pow. koszalińskim, Masłowiec w pow. sławieńskim, Widzino w pow. śupskim, Wąldowo w pow. miasteczkim i Lejkowo w pow. łobeskim.

Pierwsze tony betonu położono pod fundamenty Pałacu Kultury i Nauki

WARSZAWA PAP. W przeddzień Święta Odrodzenia położone zostały pierwsze warstwy betonu stanowiącego fundamenty wysokościowej części Pałacu Kultury i Nauki — wspaniałego daru Związku Radzieckiego, pamiłki wieczystej przyjaźni i braterstwa narodów polskiego i radzieckiego.

Premiera Józefa Cyrankiewicza, który przybył na plac budowy Pałacu w towarzystwie wicepremierów: Jędrzejchowskiego i I. Gede, ministra Spraw Zagranicznych Skrzyszewskiego, min. Budowy Miast i Osiedli — Piotrowskiego, przewodniczącego SRN Albrechta i głównego architekta Warszawy Sigalina — powitali: radca ambasady ZSRR D. I. Zaikin, kierownik budowy Pałacu Kultury

i Nauki wiceminister Karawajew oraz grupa inżynierów i techników radzieckich — budowniczych Pałacu. Wokół wykupu zgromadzili się liczni robotnicy z załogi budowlanej. Obecna była również delegacja architektów z ZSRR.

Ponad olbrzymią betonową płytą, stanowiącą podstawę fundamentu wysokościowej części Pałacu, unosi się potężne ramie uniwersalnego dźwigu wieżowego, konstrukcji radzieckich inżynierów — laureatów Nagrody Stalinowskiej: Szczepakina i Wielichowa. Na powierzchni płyty ułożono już mozaikę stalowych prętów, stanowiących szkielet fundamentów.

Kierownik budowy części wysokościowej Pałacu inż. Biurukow daje znak. Dźwig prowadzony wprawna ręką ope-

ratora W. Stupina chwycił pierwszy 5 tonowy ładunek betonu, zsypany z samochodu — wywrotki do wielkiego stalowego kosza i przenosi na odpowiednie miejsce płyty. Otwierają się zawory... Pierwsze tony betonu z łoskotem wpadają na konstrukcję fundamentów. Rozlegają się oklaski, padają okrzyki: „Na szczęście!” „Za pomyślną budowę!”

Wszyscy schodzą w głąb wykupu, gdzie brygada betoniarzów majstra M. Korostylewa, wielokrotnego przodownika pracy rozprowadza beton przy pomocy specjalnych urządzeń. Za przykładem premiera, który pierwszy rzuca złotówkę w masę betonu, sygnalizację deszcz monet. Rzucają Pałac i budowniczym radziecym, na pomyślność dalszej budowy.

Następnie premier Cyrankiewicz i wszyscy goście, oprawiani przez inż. Karawajewa wzięli udział w uroczystym otwarciu Pałacu Kultury i Nauki weszła w nową fazę robot.

Wielki sukces filmu „Młodość Chopina” w Karlowych Varach

PRAGA PAP. Wielki sukces na tegorocznym VII międzynarodowym festiwalu filmowym w Karlowych Varach odniósł film produkcji polskiej „Młodość Chopina”. Na pokazie filmu obecni byli członkowie rządu czechosłowackiego oraz filmowcy z całego świata.

Prasa czechosłowacka zamieściła liczne artykuły o filmie „Młodość Chopina”, podkreślając jego wysokie walory ideowe i artystyczne.

Nowe zwycięstwo sił demokratycznych we Francji

PARYŻ PAP. Jak donosi „L'Humanité” z Tulonu, sekretarz zjednoczenia związków zawodowych, należących do CGT departamentu Bouches

du Rhone i członek KC Francuskiej Partii Komunistycznej Mariusz Colombini został wypuszczony na wolność z więzienia tulońskiego. Śledztwo przeciwko niemu nie zostało umorzone.

Wiadomość o wypuszczeniu na wolność Colombini, która nadeszła w ślad za wiadomością o zwolnieniu Andre Stila — pisze „L'Humanité” — wywołała wielką radość wśród patriotów Tulonu i Marsylii, którzy są zdecydowani kontynuować walkę o zdemaskowanie spisku, uknutego przez ministra spraw wewnętrznych Brune i ministra sprawiedliwości Martinaud — Deplat.

Generał van Fleet potwierdza, że wojska USA stosują broń bakteriologiczną w Korei

BERLIN PAP. Agencja ADN, powołując się na informacje dwóch dziennikarzy, którzy prosili nie ujawniać ich nazwisk, donosi, że dowódca VII armii amerykańskiej van Fleet potwierdził wobec szefa misji belgijskiej w To-

kio, gen. de la Chevalery, że Stany Zjednoczone używają broni bakteriologicznej w Korei i w Chinach. Wiadomość tę gen. de la Chevalery przekazał 15 marca br. belgijskiemu ministrowi spraw zagranicznych.

W liście swym do la Chevalery donosi, że 2 marca br. odbył w Tokio rozmowę z gen. van Fleetem. Odpowiadając na pytanie w sprawie twierdzenia strony koreańskiej i chińskiej, że samoloty amerykańskie zrzucają bakterie chorobotwórcze na terytorium Korei Północnej i Chin, gen. van Fleet oświadczył: „Nie ma w tym nic dziwnego, że wojska amerykańskie w celu osłabienia zwycięstwa nacierają się do niestosowanych dotychczas metod masowej zagłady ludzkiej.”

Van Fleet przyznał również, że Amerykanie dążą do stopniowania rokowań rozejmowych, wysuwając niemożliwą do przyjęcia przez stronę ludową zasadę „dobrowolnej repatriacji” jeńców wojennych.

GŁOS SPORTOWY

Sportowcy Chin Ludowych startują w XV Igrzyskach Olimpijskich

W Helsinkach odbyło się posiedzenie Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, poświęcone sprawie uczestnictwa sportowców Chin Ludowych w XV Igrzyskach Olimpijskich.

Delegat Chin Ludowych Sheng Chih-Pai występując na posiedzeniu, oświadczył:

„Nie może być żadnej wątpliwości, że organizacja sportowa, reprezentująca blisko 500 milionów mieszkańców Chin Ludowych, powinna brać udział w życiu międzynarodowych organizacji sportowych. Ogólnochińska organizacja sportowa jest jedyną prawną i mocną dla wykonania tego zadania.”

Zgodnie z zasadami statutu Igrzysk Olimpijskich żądam uznania Ogólnochińskiej Federacji Sportowej za jedynego reprezentanta sportowców chińskich na arenie międzynarodowej.”

Po dyskusji, wbrew protestom przedstawiciela Czang Kai-szeka podjęto uchwałę do puszczającą sportowców Chin Ludowych do udziału w XV Igrzyskach.

W związku z tą uchwałą delegat kluby kuomintangowskiej oświadczył, że wycofuje swoich zawodników z Igrzysk.

Fakt dopuszczenia sportowców Chin Ludowych do XV Igrzysk Olimpijskich napawa radością wszystkich prawdziwych sportowców całego świata. Ich udział w Igrzyskach, to przejaw zwycięstwa idei zbliżenia między narodami, którym to celom powinna służyć Olimpiada.

W dniu 19 lipca podczas otwarcia Igrzysk na stadionie

olimpijskim powiewał sztandar Chin Ludowych, obwieszczając całemu światu, że blisko 500 milionowy bohaterski naród chiński bierze udział w Olimpiadzie, wbrew amerykańskim intrygom i wysiłkom czangkajszekowskich marionetek.

Jak biegli Potrzebowski i Korban

W eliminacji na 800 m Potrzebowski wyszedł na pierwszej prostej na drugą pozycję przed prowadzącym bieg Kubańczykiem Del Rio. Na drugim okrążeniu, zaraz po wyjściu z wirażu na czole wysunął się bardzo łatwo Whitfield, który oderwał się od przeciwników. Potrzebowski utrzymał drugą pozycję, odpiernając na ostatniej krzyżownicy zacięty atak Fina Talia.

Whitfield przed metą wyraźnie zwolnił; również i Potrzebowski biegł teraz tylko na utrzymanie drugiej pozycji.

Korban w swoim przedbiegu zapewnił sobie pozycję przy krawężniku, zaraz po starcie, ale biegł wolno widocznie oszczędzając się na finisz. Po 400 m Korban był na ostatniej pozycji, będąc zamknięty przez swych konkurentów. Kiedy na 200 m przed metą Korban zwiększył szybkość, również i cała stawka pobiegła szybciej.

Korban próbuje atakować na wirażu, ale wobec tego, że miejsca przy bandzie są zajęte — musi nadrobić wiele metrów, biegnąc po zewnętrznej torze. Na ostatniej prostej Polak zrównał się z grupą, która z czołową trójką, ale na ostatnich metrach wyraźnie osłabł i wówczas wyprzedził go trzech.

Pierwszy występ naszych gimnastyków

W gimnastyce w ćwiczeniach obowiązkowych Polska zajęła w II grupie trzecie miejsce za Niemcami i USA. Najlepszy był Sebała, który uzyskał 54,80 pkt. Indywidualnie najlepszą notę otrzymał za ćwiczenia wolne Jokiel — 9,55 pkt. Zawiodł nieco Paweł Gaca, który ćwiczył niepewnie i dwukrotnie nie wykonał obowiązkowych ćwiczeń na kółkach. Slaby był Solarz. Zespół USA wyprzedził nas tylko o 2,05 pkt. i pokonanie go leżało w możliwościach naszych gimnastyków.

EDMUND POTRZEBOWSKI

Dania — Polska 2:0

Drugi mecz piłkarski Polaków, rozegrany wczoraj w Turku z Danią, zakończył się naszą porażką 0:2 (0:1). Drużyna nasza zagrała lepiej niż w poprzednim meczu z Francją, jednak Duńczycy byli zespołem dużo lepszym od naszych poprzednich przeciwników i wygrali zasłużenie. Dobrze zagrali u nich formacje defensywne. W drużynie polskiej doskonale spisał się bramkarz Szymkowiak. W napadzie naliczonym był Krakówka.

Bramki zdobyli w 17 minucie Lundberg i w 73 z rzutu wolnego Nilsen.

WĘGRY — WŁOCHY 3:0

Sukces zawodników ZSRR w finale na 400 m. p. pl.

1) More (USA) 50,8 rekord olimpijski. 2) Litujew (ZSRR) 51,3. 3) Holand (Now. Zel.) 52,2. 4) Julin (ZSRR) 52,8. 5) Whittle (Ang.) 53,1. 6) Filiput (Wł.) 54,4.

Film rozstrzyga o kolejności w finale na 100 m. mężczyzn.

W finale pięciu zawodników było razem na mecie. O kolejności zdecydowała jak w półfinałach taśma filmowa.

1) Remignino (USA) 10,4. 2) Mac Kenley (Jamajka) 10,4. 3) Bailey (Ang.) 10,4. 4) Smith (USA) 10,4. 5) Suchariw (ZSRR) 10,5. 6) Treloar (Australia) 10,5.

Doleżał (CSR) wicemistrzem olimpijskim w chodzie na 50 km.

Chód na 50 km zakończył się dużym sukcesem zawodników ZSRR i państw demokracji ludowej.

1) Dordoni (Wł.) 4.28,07, rekord olimpijski. 2) Doleżał (CSR) 4.31,17. 3) Roka (Węgry) 4.31,27. 4) Whitehead (Ang.) 4.32,24. 5) Lobastow (ZSRR) 4.32,34. 6) Uchow (ZSRR) 4.32,51,6.

O'Brien (USA) — 17,41 w kul.

1) O'Brien (USA) 17,41 rekord olimpijski (poprzedni rekord z 1948 r. — 17,12). 2) Hooper (USA) 17,39. 3) Fuchs (USA) 17,06. 4) Grigalka (ZSRR) 16,78. 5) Nielson (Szwecja) 16,55. 6) Savidge (Anglia) 16,19.

Fedorow był 7 z wynikiem 16,06. Skobla — 9 z wynikiem 15,92. Krzyżanowski uplasował się na 10 miejscu z wynikiem 15,08.

GRABOWSKI WYELIMINOWANY

Przykry zawód sprawił nam Grabowski, który odpadł w eliminacji w skoku w dal. Minimum kwalifikujące do finału wynosiło 7,20. Osiągnęło je tylko 7 zawodników wobec czego uzupełniono finalistów do 12-tu według najlepszych kolejnych wyników.

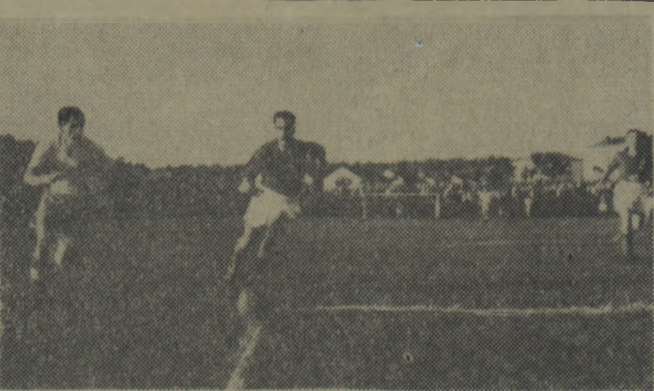
Zawody lekkoatletyczne ZS Głuchoniemi

Na oborze w Szczecinie przebiega obecnie lekkoatletyczny ZS Głuchoniemi.

Przygotowują się oni do międzynarodowego spotkania z bratnim zrzeszeniem z Francji i do malacji się odbyw w przyszłym roku Olimpiady głuchoniemych.

W celu sprawdzenia formy obywateli został w ub. niedziele zorganizowany zawodowy kontrolny, na którym uzyskano następujące wyniki:

Skok wzwyż: 1) Bielecki 1,55 m. 2) Urbańczyk 1,50 m. 1500 m: 1) Błażewski 4:26. 2) Cheć 4:27,3. 100 m: 1) Kołodziej 11,9. 2) Wiewiór 12,1. Kula: 1) Urbańczyk 10,65 m. 2) Walczak 9,90. 400 m: 1) Nagv 55,5. 2) Borkowski 56,8. Skok w dal: 1) Kołodziej 5,55 m. 2) Wiewiór 5,35 m. 200 m: 1) Zardzin 25. 2) Kołodziej 25,1. (p)

Mecz piłkarski Polska — Francja o wejście do 1/4 finału turnieju olimpijskiego, rozegrany w dniu 15 bm. w Lahti, zakończył się zwycięstwem drużyny polskiej 2:1 (1:1). Na zdjęciu: fragment meczu.

WYSTAWA O POLSCE LUDOWEJ W PRADZE

PRAGA PAP. Z okazji Święta 22 Lipca otwarta została w sali ministerstwa komunikacji w Pradze wystawa poświęcona Polsce. Wystawa wzbudziła duże zainteresowanie.

Parlament boński uchwalił ustawę antyrobotniczą

BERLIN PAP. Na ostatnim posiedzeniu parlamentu bońskiego koalicja partii rządowych zdołała nieznacznie większością głosów przeorsować przyjęcie antyrobotniczej ustawy o tzw. „regulaminie dla przedsiębiorstw”. Ustawa ta pozbawia robotników prawa obrony swych żywotnych interesów i prawa do walki przeciwko wojennej polityce Adenauera. Przyjęta ustawa jest bardziej reakcyjna niż tzw. ustawodawstwo robotnicze czasów republiki Weimarskiej. Faszyzowski charakter no-

wej ustawy przejawia się szczególnie wyraźnie w paragrafie 61, przewidującym rozległy system kar, które dyktują przedsiębiorstwa może nakładać na robotników.

Ustawa przewiduje również że młodzież robotnicza nie może korzystać z praw przysługujących robotnikom.

Niemiecka prasa demokratyczna ocenia nową ustawę jako reakcyjną i antyzwiązkową, będącą bezpośrednim skutkiem podpisania przez Adenauera układów wojennych z zachodnimi mocarstwami.